

Brandbeveiligingsverordening 1993.

De raad van de gemeente Almere,

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders;

gelet op artikel 12 van de Brandweerwet 1985 (Stbl. 87)

BESLUIT:

- I in te trekken de Brandbeveiligingsverordening 1990 zoals vastgesteld bij raadsbesluit van 13 december 1990;
- II vast te stellen de navolgende BRANDBEVEILIGINGSVERORDENING 1993 met de daarbij behorende tabel 1 voor de gemeente Almere.

BRANDBEVEILIGINGSVERORDENING 1993

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen.

Artikel 1.1. Begripsomschrijving.

Onder inrichting wordt verstaan een voor mensen toegankelijke ruimtelijk begrensde plaats.

Artikel 1.2. Werkingssfeer.

Deze verordening is niet van toepassing op bouwwerken als bedoeld in de Woningwet en de bouwverordening.

Hoofdstuk 2. Brandveilig gebruik.

Paragraaf 1. Vergunning.

Artikel 2.1.1. Vergunning gebruik inrichting.

1. Het is verboden zonder of in afwijking van een vergunning van burgemeester en wethouders een inrichting in gebruik te hebben of te houden, waarin:
 - a. meer dan vijftig personen tegelijk aanwezig zullen zijn;
 - b. bedrijfsmatig de in artikel 2.2.2 bedoelde stoffen zullen worden opgeslagen;
 - c. aan meer dan tien personen bedrijfsmatig of in het kader van verzorging nachtverblijf zal worden verschaft;
 - d. aan personen in het kader van de Wet op de Bejaardenoorden huisvesting zal worden verschaft;
 - e. aan meer dan tien personen jonger dan twaalf jaar, of aan meer dan tien lichamelijk en/of geestelijk gehandicapte personen dagverblijf zal worden verschaft.
2. Burgemeester en wethouders kunnen aan de vergunning voorschriften verbinden in het belang van het voorkomen, beperken en bestrijden van brand, het beperken van brandgevaar en het voorkomen en beperken van ongevallen bij brand.
3. Indien het belang waarvoor de vergunning is verleend dit vereist op grond van een verandering van de inzichten en/of verandering van de omstandigheden gelegen buiten de inrichting, opgetreden na het verlenen van de vergunning, kunnen burgemeester en wethouders aan de vergunning nieuwe voorschriften verbinden en gestelde voorschriften wijzigen of intrekken.

Artikel 2.1.2. Weigeren vergunning.

Een vergunning moet worden geweigerd indien de in de aanvraag vermelde wijze van gebruik van de inrichting in relatie tot de beoogde gebruiksfunctie niet geacht kan worden een brandveilig gebruik te zijn en door het stellen van voorschriften geen voldoende brandveilig gebruik kan worden bereikt.

Artikel 2.1.3. Intrekken vergunning.

1. Burgemeester en wethouders kunnen een vergunning intrekken indien:
 - a. lijkt, dat zij de vergunning ten gevolge van onjuiste of onvolledige gegevens hebben verleend;

- b. blijkt dat de houder van de vergunning niet heeft voldaan aan een voorschrift van de vergunning;
- c. van de vergunning geen gebruik wordt gemaakt binnen 26 weken na het onherroepelijk worden van de vergunning; dan wel de datum of periode waarop of waarin een activiteit is voorzien waarvoor de vergunning is verleend, is verstreken zonder dat bedoelde activiteit heeft plaatsgevonden;
- d. van de vergunning gedurende een periode van 26 weken of langer geen gebruik is gemaakt;
- e. het belang waarvoor de vergunning is verleend dit vereist op grond van een verandering van de inzichten en/of verandering van de omstandigheden gelegen buiten de inrichting, opgetreden na het verlenen van de vergunning, en het niet mogelijk blijkt door het stellen of wijzigen van voorschriften.

Artikel 2.1.4. Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing.

De vergunning of ontheffing is persoonsgebonden, tenzij anders in de vergunning of de ontheffing is bepaald.

Artikel 2.1.5. Verplicht aanwezige bescheiden.

In de inrichting waar de activiteiten plaatsvinden waarop de vergunning betrekking heeft, moet de vergunning aanwezig zijn en moet op verzoek van degene die is belast met de zorg voor de naleving van deze verordening, ter inzage worden gegeven.

Paragraaf 2. Het voorkomen van brand en het beperken van brand en brandgevaar.

Artikel 2.2.1. Gebruikseisen voor inrichtingen.

1. Het is verboden een inrichting te gebruiken, indien de wijze van gebruik van de inrichting in relatie tot de beoogde gebruiksfunctie niet geacht kan worden een brandveilig gebruik te zijn.
2. Het is verboden een inrichting te gebruiken in strijd met de gebruikseisen zoals die per onderwerp vermeld staan in de van overeenkomstige toepassing zijnde bijlage 3 bij de bouwverordening.
3. Onverminderd het gestelde in het tweede lid, is het verboden een inrichting niet zijnde een woonschip, uitgezonderd een woonschip waarin sprake is van verminderde zelfredzaamheid van bewoners in combinatie met permanente aanwezigheid van personeel en begeleiding van bewoners, te gebruiken in strijd met de gebruikseisen zoals per onderwerp vermeld in de van overeenkomstige toepassing zijnde bijlage 4 bij de bouwverordening.
4. Burgemeester en wethouders kunnen het vijfde en zesde lid van artikel 3 van bijlage 3, buiten toepassing verklaren.

Artikel 2.2.2. Verbod stoffen aanwezig te hebben.

1. Het is verboden stoffen als bedoeld in de Regeling Bouwbesluit brandveiligheid (Stcrt. 1992, nr. 104), alsmede artikel II van de Regeling tot wijziging (Stcrt. 1992, nr. 188) in, op of nabij een inrichting aanwezig te hebben.
2. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor:
 - a. het voorhanden hebben voor huishoudelijke en al het andere nietbedrijfsmatige gebruik van de in het eerste lid bedoelde stoffen, indien dit de in bijlage 5 van de bouwverordening aangegeven maximum hoeveelheden niet overschrijdt;
 - b. het voorhanden hebben van de in het eerste lid bedoelde stoffen in een inrichting waarvoor een vergunning overeenkomstig artikel 2.1.1 is verleend;
 - c. de brandstof in een inrichting tot het bewaren, bezigen of afleveren van vloeibare brandstoffen, die voldoet aan de eisen gesteld bij of krachtens de Verordening opslag gas, huisbrand en stookolie;
 - d. de brandstof in het reservoir bij een verbrandingsmotor;
 - e. de brandstof in een verlichtings, een verwarmings of een ander warmteontwikkeld toestel.
3. Bij het bepalen van de hoeveelheden als bedoeld in het tweede lid, onder a, worden de inhoudsmaten van vaatwerk dat gedeeltelijk is gevuld met een vloeistof als bedoeld in dat lid volledig meegerekend.

Artikel 2.2.3. Opslag en verwerking stoffen.

Stoffen als bedoeld in de Regeling Bouwbesluit brandveiligheid (Stcrt. 1992, nr. 104), alsmede artikel II van de Regeling tot wijziging (Stcrt. 1992, nr. 188) moeten worden opgeslagen volgens de in bijlage 6 van de bouwverordening aangegeven wijze.

Artikel 2.2.4. Marktkramen.

1. De rechthebbende op een marktkraam, welke is geplaatst op een standplaats waarop of in een gebouw waarin markt wordt gehouden, is verplicht te voldoen aan de eisen, welke burgemeester en wethouders stellen tot het voorkomen van brand en het beperken van de gevolgen van brand.

2. Bij de toepassing van het voorgaande lid nemen burgemeester en wethouders de richtlijnen in acht, die in de bij dit hoofdstuk behorende tabel 1 met betrekking tot de daarin vermelde punten als te stellen eisen zijn aangegeven.

Paragraaf 3. Het bestrijden van brand en het voorkomen van ongevallen bij brand.

Artikel 2.3.1. Gebruiksgereed houden bluswaterwinplaatsen.

De rechthebbende op een inrichting, ten behoeve waarvan een bluswaterwinplaats aanwezig is, is verplicht deze zodanig te onderhouden, dat daaruit te allen tijde over voldoende bluswater kan worden beschikt.

Artikel 2.3.2. Gebruik middelen en voorzieningen.

Het is verboden voorwerpen of stoffen op zodanige wijze te plaatsen of te hebben dat daardoor het onmiddellijke gebruik of de zichtbaarheid wordt belemmerd van:

- a. middelen en voorzieningen tot melding van alarmering bij en bestrijding van brand;
- b. middelen en voorzieningen tot ontvluchting en redding van personen en dieren bij brand.

Artikel 2.3.4. Verrichten van werkzaamheden.

Bij het verrichten of doen verrichten van onderhouds, herstellings, wijzigings of sloopwerkzaamheden, waarbij stoffen als bedoeld in de Regeling Bouwbesluit brandveiligheid (Stcrt. 1992, nr. 104), alsmede artikel II van de Regeling tot wijziging (Stcrt. 1992, nr. 188), of gereedschappen worden gebruikt, waarvan het gebruik aanleiding kan geven tot het ontstaan van brand, moeten voldoende maatregelen zijn getroffen tegen het ontstaan van brand.

Artikel 2.3.5. Verbod open vuur en roken.

1. Het is verboden te roken of vuur te hebben:
 - a. in een ruimte in gebruik als opslagplaats van één of meer van de stoffen genoemd in de regeling Bouwbesluit brandveiligheid (Stcrt. 1992, nr. 1(4)), alsmede artikel II van de Regeling tot wijziging (Stcrt. 19392, nr. 188), onder a tot met h;
 - b. bij het verrichten van werkzaamheden die het uitstromen van brandbare vloeistoffen en (of) gasen kunnen veroorzaken;
 - c. bij het vullen van een brandstofreservoir met een brandbare vloeistof of een brandbaar gas.
2. Van het verbod gesteld in het eerste lid kunnen burgemeester en wethouders ontheffing verlenen.

Artikel 2.3.6. Rookverbod.

1. Het is verboden te roken in bossen, op heide of veengronden dan wel in duingebieden of binnen een afstand van dertig meter daarvan gedurende de door burgemeester en wethouders aangewezen periode.
2. Het is verboden in bossen, op heide of veengronden dan wel in duingebieden of binnen een afstand van honderd meter daarvan brandende of smeulende voorwerpen te laten vallen, weg te werpen of te laten liggen.
3. De in de voorgaande leden gestelde verboden gelden niet voor zover het bepaalde in artikel 429, aanhef en onder 3, van het Wetboek van Strafrecht van toepassing is

Artikel 2.3.7. Verbod vuur te stoken.

1. Het is verboden in de open lucht vuur aan te leggen, te stoken of te hebben.
2. Burgemeester en wethouders kunnen ontheffing verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod.
3. De ontheffing bedoeld in het tweede lid kan worden geweigerd:
 - a. in het belang van de openbare orde en veiligheid;
 - b. ter bescherming van de woon en leefomgeving;
 - c. ter bescherming van de flora en de fauna;
 - d. ter voorkoming van hinder of nadelige beïnvloeding van het milieu door rook, roet, stof, walm of stank.
4. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor zover:
 - a. op de Wet milieubeheer gebaseerde voorschriften of artikel 429, aanhef en onder 1 of 3, Wetboek van Strafrecht van toepassing is, of
 - b. het betreft verlichting door middel van kaarsen, fakkels en dergelijke of het betreft vuur voor koken, bakken en braden, indien dat geen gevaar oplevert voor de omgeving.

Artikel 2.3.8. Verboden handelingen met stoffen.

1. Het is verboden een brandbaar gas of gasmengels uit een vat te doen overstromen in een ander vat dat niet bestemd of ingericht is om dat gas of gasmengsel te bevatten.

2. Het is verboden gassen of gasmengsels in drukvaten of in leidingen te verwarmen.
3. Het is verboden een brandbaar gas te bezigen voor het vullen van speelgoed, hobby en sportartikelen, anders dan luchtvaartuigen bedoeld in de Regeling inzake het met bepaalde luchtvaartuigen opstijgen van en landen op alsmede het inrichten van niet als luchtvaartterreinen aangewezen terreinen (Stb. 1988, 511).
4. Het is verboden een brandbare vloeistof, een brandbaar gas of gasmengsel of een brandbare damp te laten wegstromen op zodanige wijze dat daardoor brand kan ontstaan.
5. Het is verboden gloeiende vaste stoffen op te slaan, te vervoeren of weg te gooien op zodanige wijze dat daardoor brand ontstaat.

Artikel 2.3.9. Melden van brand en broei.

Ieder die brand of broei ontdekt of deze vermoedt, is verplicht dit onmiddellijk aan de brandweer te melden.

Artikel 2.3.10. Bossen, heidevelden, venen.

1. De eigenaar van een naaldhoutbos, een heideveld, een veen of een ander terrein, dat met brandbare gewassen is begroeid, is verplicht, na een van burgemeester en wethouders ontvangen aangetekende brief de voorschriften op te volgen, die burgemeester en wethouders in die brief geven tot het voorkomen van brand en het beperken van de gevolgen van brand.
2. Onder een in het eerste lid genoemd naaldhoutbos wordt verstaan elke aaneengesloten of vrijwel aaneengesloten opstand, die voor meer dan de helft bestaat uit naaldhout.

Hoofdstuk 3. Straf, overgangs en slotbepalingen.

Artikel 3.1. Toezicht op de naleving.

Het toezicht op de naleving van de bepalingen van deze verordening wordt opgedragen aan ambtenaren van de brandweer en daartoe door burgemeester en wethouders aangewezen ambtenaren.

Artikel 3.2. Strafbepaling.

Overtreding van het bij of krachtens deze verordening bepaalde wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.

Artikel 3.3. Overgangsbepaling (aanvragen om) gebruiksvergunning.

1. Een aanvraag om gebruiksvergunning als bedoeld in artikel 26 van de Brandbeveiligingsverordening vastgesteld bij raadsbesluit d.d. 13 december 1990 alsmede enig beroep, ingesteld tegen een beslissing omtrent een dergelijke aanvraag, wordt afgedaan op grond van genoemde brandbeveiligingsverordening en alle daarin aangebrachte wijzigingen.
2. Een gebruiksvergunning als bedoeld in artikel 26 van de Brandbeveiligingsverordening vastgesteld bij raadsbesluit d.d. 13 december 1990 geldt als gebruiksvergunning als bedoeld in artikel 2.1.1, voor zover deze niet krachtens overgangsrecht van de bouwverordening geldt als gebruiksvergunning als bedoeld in artikel 6.1.1 van de bouwverordening.

Artikel 3.4. Slotbepaling

1. Deze verordening treedt in werking op de 3e dag na die waarop zij is afgekondigd.
2. Deze verordening kan worden aangehaald als: Brandbeveiligingsverordening 1993.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 16 september 1993.

De adj. secretaris, De voorzitter

TABEL 1

Eisen te stellen aan de rechthebbende op een marktkraam als bedoeld in artikel 2.2.4.

Punten Eisen

A. IN DE OPEN LUCHT

1. Opstelling van kramen, Op zodanige wijze, dat het goederen, emballage en onmiddellijk gebruik van vervoermiddelen, brandmelders, brandbestrijdingsmiddelen of voorzieningen niet wordt belemmerd.
2. Het geven van demonstraties en zodanige voorzorgen te het verrichten van werkzaamheden, treffen, dat een begin

die gevaar voor het ontstaan van brand terstond kan van brand opleveren. worden geblust.

3. Opstelling van kramen naast In een rij van ten hoogste 40 meter lengte, zijdelings aansluitend bij de uiterste kramen een ten minste 6 meter brede ruimte vrij te houden van enig obstakel.
4. Opstelling in meer rijen. Zodanig dat:
 - 4.1 daardoor ten hoogste een vierkant vlak met zijden van niet meer dan 40 meter lengte met kramen wordt bezet;
 - 4.2 langs de zijden van het met kramen bezette oppervlak een ten minste 6 meter brede ruimte wordt vrijgehouden van enig obstakel.

B. IN EEN BOUWWERK

Opstelling en gebruik van Conform de voor de aan kramen. het bouwwerk als bedoeld in artikel 6.1.1. van de bouwverordening gestelde eisen, zo nodig aangevuld met de bij A 1 tot en met A 4 gestelde eisen.

Bijlage behorend bij de Brandbeveiligingsverordening 1993.

Tekst van enkele artikelen van de Algemene Wet Bestuursrecht (Stb. 1992, 315).

Artikel 4.1.

Tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald, wordt de aanvraag tot het geven van een beschikking schriftelijk ingediend bij het bestuursorgaan dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen.

Artikel 4.2.

1. De aanvraag wordt ondertekend en bevat ten minste:
 - a. de naam en het adres van de aanvrager;
 - b. de dagtekening;
 - c. een aanduiding van de beschikking die wordt gevraagd.
2. De aanvrager verschafft voorts de gegevens en bescheiden die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.

Artikel 4.3.

1. De aanvrager kan weigeren gegevens en bescheiden te **verschaffen** voor zover het belang daarvan voor de beslissing van het bestuursorgaan niet opweegt tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer, met inbegrip van de bescherming van medische en psychologische onderzoeksresultaten, of tegen het belang van de bescherming van bedrijfs- en fabricagegegevens.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op bij wettelijk voorschrift aangewezen gegevens en bescheiden waarvan is bepaald dat deze dienen te worden overgelegd.

Artikel 4.4.

Het bestuursorgaan dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen, kan voor het indienen van aanvragen en het verstrekken van gegevens een formulier vaststellen, voor zover daarin niet is voorzien bij wettelijk voorschrift.

Artikel 4.5.

1. Indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag of indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking, kan het bestuursorgaan besluiten de aanvraag niet te behandelen, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn de aanvraag aan te vullen.
2. Indien de aanvraag of een van de daarbij behorende gegevens of bescheiden in een vreemde taal is gesteld en een vertaling daarvan voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking noodzakelijk is, kan het bestuursorgaan besluiten de aanvraag niet te behandelen, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn de aanvraag met een vertaling aan te vullen.
3. Een besluit om de aanvraag niet te behandelen wordt aan de aanvrager bekendgemaakt binnen vier weken nadat de aanvraag is aangevuld of nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

Artikel 4.6.

1. Indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden.
2. Wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4.5 de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

Artikel 4.13.

1. Een beschikking dient te worden gegeven binnen de bij wettelijk voorschrift bepaalde termijn of, bij het ontbreken van zulk een termijn, binnen een redelijke termijn na ontvangst van de aanvraag.
2. De in het eerste lid bedoelde redelijke termijn is in ieder geval verstreken wanneer het bestuursorgaan binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag geen beschikking heeft gegeven, noch een kennisgeving als bedoeld in artikel 4.14 heeft gedaan.

Artikel 4.14.

Indien, bij het ontbreken van een bij wettelijk voorschrift bepaalde termijn, een beschikking niet binnen acht weken kan worden gegeven, stelt het bestuursorgaan de aanvrager daarvan in kennis en noemt het daarbij een redelijke termijn waarbinnen de beschikking wel tegemoet kan worden gezien.

Artikel 4.15.

De termijn voor het geven van een beschikking wordt opgeschort met ingang van de dag waarop het bestuursorgaan krachtens artikel 4.5 de aanvrager uitnodigt de aanvraag aan te vullen, tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken

Toelichting

Algemeen.

De Brandbeveiligingsverordening regelt het brandveilig gebruik van inrichtingen. De werkingssfeer is in artikel 12 van de Brandweerwet 1985 aangegeven: de Brandbeveiligingsverordening is van toepassing voor zover in hetgeen zij regelt niet is voorzien bij of krachtens de Woningwet of enige andere wet. Bouwwerken zijn daaronder niet begrepen, omdat regeling van het brandveilig gebruik daarvan ingevolge de Woningwet 1991 verplicht in de bouwverordening is opgenomen. Als gevolg hiervan is de Brandbeveiligingsverordening ingrijpend gewijzigd. De Brandbeveiligingsverordening kan slechts regelen voor zover niet in de brandveiligheid is voorzien bij of krachtens het bepaalde in andere wettelijke regelingen. Rest derhalve thans die "voor mensen toegankelijke ruimtelijk begrensde plaatsen", die geen bouwwerk zijn (zie ook de toelichting op artikel 1).

De vergunningsplicht is evenwel pas van toepassing, wanneer aan de criteria, genoemd in artikel 2.1.1 wordt voldaan.

De verordening bevat geen voorschriften over het aanvragen, het voorbereiden en het beslissen op een verzoek om een vergunning. Die onderwerpen zijn geregeld in de Algemene Wet Bestuursrecht (Stb. 1992, 315). De artikelen 4.1 tot en met 4.6 van de AWB zijn op de vergunningaanvraag van toepassing. De voorschriften hebben onder andere betrekking op: bij wie de aanvraag moet worden ingediend, welke gegevens ten minste op de aanvraag moeten staan en wanneer de aanvraag in behandeling kan worden genomen. De artikelen 4.13 tot en met 4.15 van de AWB geven aan binnen welke termijn een aanvraag om een vergunning moet worden afgewikkeld. De AWB geeft geen vaste termijn in weken, maar geeft aan dat de aanvraag binnen een redelijke termijn tot een beschikking moet leiden. Die redelijke termijn is in ieder geval verstreken als niet binnen acht weken na het in ontvangst nemen van de aanvraag een beslissing is genomen of aan de aanvrager is medegedeeld binnen welke redelijke termijn hij een beslissing op zijn aanvraag krijgt. Door het hanteren van de artikelen 4.13 tot en met 4.15 van de AWB kan afhankelijk van de inhoud van de aanvraag aangegeven worden binnen welke termijn de aanvraag wordt afgehandeld. Derhalve is in de **verordening geen** artikel opgenomen dat een vaste termijn voor een vergunningaanvraag voorschrijft. De AWB is door het parlement vastgesteld en zal naar verwachting 1 januari 1994 in werking treden. Omdat de tekst van de AWB inmiddels vastligt is het mogelijk de voorschriften uit de AWB nu reeds te gebruiken.

In een bij deze toelichting behorende bijlage is de tekst van de bovenbedoelde artikelen opgenomen.

Artikelsgewijze toelichting.

Artikel 1.2. Werkingssfeer.

De in artikel 1.1 bedoelde "voor mensen toegankelijke ruimtelijk begrensde plaatsen" is een ruime omschrijving. Bouwwerken vallen daar niet onder, het gebruik hiervan vindt immers regeling in de bouwverordening. In dit verband ware te denken aan alle "bouwwerken" die op het water drijven en los met de wal verbonden zijn, zoals hotelboten, opslagschepen en drijvende restaurants. Deze zijn namelijk geen bouwwerken in de zin van de Woningwet 1991 en vallen derhalve niet onder de werking van het Bouwbesluit en de bouwverordening. Er bestaat een in dit kader relevante uitspraak van het Hof Arnhem d.d. 6 juni 1972, NJ 73, 209. Daarin werd uitgemaakt "dat een op het water drijvend bouwsel niet valt onder het begrip "gebouw" en evenmin onder de definitie in de gemeentelijke bouwverordening, omdat het niet in de geest van die verordening met de grond verbonden is noch steun vindt in of op de grond". Er was hier sprake van het aanmeren door middel van twee lijnen aan in de grond geplaatste meerpalen, teneinde afdrijven te voorkomen. Het valt te verwachten dat bij een "minder losse verbinding" de bouwsels onder de werking van de Woningwet zullen vallen. Ook allerlei terreinen vallen onder het begrip inrichting, evenals (feest)tenten e.d.

Artikel 2.1.1. Vergunning gebruik bouwwerk.

Burgemeester en wethouders kunnen aan de vergunning voorschriften verbinden, zoals voorschriften met betrekking tot:

- stoffering en versiering;
- uitgangen en vluchtwegen;
- installaties;
- standbouw, podia, kramen e.d.;
- verbrandingsmotoren;
- verbod voor open vuur en vuurwerk;
- bewaking en controle;
- ventilatie en werkzaamheden;

brandbare, brandbevorderende en bij brand gevaar opleverende stoffen;
opstellingsplannen;
afval;
doorlopend toezicht;
brandveiligheidsinstructie en ontruimingsplan uitgaande van de bestaande interne organisatie;
het maximaal toelaatbare aantal personen in een ruimte van een inrichting of in een inrichting met het oog op de brandveiligheid.
Ook zijn voorschriften van bouwkundige aard denkbaar, aangezien de hier bedoelde bouwsels niet onder de werking van de Woningwet vallen.

Artikel 2.1.2. Weigeren vergunning.

Weigeringsgronden zijn in artikel 2.1.2 niet expliciet genoemd. Toetsingsgrond voor een vergunning kunnen zijn:

- a. voor de constructies het Bouwbesluit en de bouwverordening;
- b. voor het gebruik de bijlagen van bouwverordening en van de toelichting op de (model)bouwverordening 1992. De situaties a en b betreffen uiteraard uitsluitend de brandveiligheid.

Een andere goede basis voor de beoordeling van de vergunningsplichtige inrichtingen zijn de boeken die de NBF uitgeeft in de serie "Een brandveilig gebouw".

Een nadere omschrijving van de toetsingscriteria is gezien de diversiteit van de inrichtingen (tenten, hotelboten, kampeerterrainen e.d.) niet mogelijk.

Artikel 2.2.1. Gebruikseisen inrichtingen.

Alleen de in artikel 2.1.1 genoemde inrichtingen zijn vergunningsplichtig. In artikel 2.2.1 vindt de brandveiligheid van niet-vergunningsplichtige inrichtingen regeling.

Artikel 3.1. Toezicht op de naleving.

Burgemeester en wethouders wijzen in verband met de bij de gemeentelijke organisatie verordening (ex artikel 1 van de Brandweerwet 1985) opgedragen taken in ieder geval de brandweer aan als de gemeentelijke dienst belast met het toezicht op de naleving van de Brandbeveiligingsverordening. In de toelichting op de (model)bouwverordening 1992 vermelden wij dat de brandweer de deskundige dienst is om te adviseren over brandpreventievoorschriften. Tevens kunnen ook andere personen met de naleving ervan worden belast, zoals bijvoorbeeld van de afdeling bouw en woningtoezicht. Het verdient in elk geval aanbeveling bij de uitvoering van deze verordening en van andere verordeningen een coördinatie tot stand te brengen. Voor de opsporing van (onder meer) de in de Brandbeveiligingsverordening aangegeven strafbare feiten zijn door de staatssecretaris van binnenlandse zaken uitsluitend aangewezen de commandanten en het personeel van gemeentelijke brandweren in de rang van adjunct-hoofdbrandmeester of hoger. Beschikkingen van de staatssecretaris van 24 maart 1986, nr. EB 85/V4828 (Stb. 1986, 84) en van 5 december 1986, nr. EB 86/V2859 (Stb. 1986, 247).

Artikel 3.2. Strafbepaling.

Op grond van het facultatieve karakter van de in artikel 23 van de Brandweerwet 1985 genoemde strafbepaling is het ook mogelijk dat op overtreding van de regels van de Brandbeveiligingsverordening een lagere hechtenis of geldboete van de eerste of tweede categorie in de verordening gesteld worden.